

behold på den måde, at traktaten gælder i sin originale affattelse for de stater, der har tiltrådt uden forbehold, og i sin ændrede affattelse mellem de stater, der tager forbehold, og dem, der accepterer disse, hvorimod den ikke har gyldighed i forhold til de stater, der ikke accepterer forbeholdene.

Medens disse udtalelser lå til grund for udvalgets drøftelser, drejede disse sidste sig mere konkret om en række resolutionsforslag, først og fremmest et af Amerikas Forenede Stater fremsat forslag, der i sin oprindelige form gik ud på at anbefale domstolens responsum til alle stater og at opfordre alle De Forenede Nationers organer til at lade sig lede i deres arbejde af dette responsum, så langt det er anvendeligt. Endvidere anbefalede resolutionen, at man ved affattelsen af fremtidige traktater optog bestemmelser om forbehold og bemyndigede generalsekretæren til at overvåge deponeringen af ratifikationer og udsende meddelelser om forbehold etc.

Det amerikanske forslag blev stærkt kritiseret fra en række lande, og der fremsattes talrige ændringsforslag, bl. a. af Storbritannien, en gruppe af sydamerikanske stater, den arabiske gruppe og Danmark, Nederlandene m. fl. Det britiske forslag henstillede i modsætning til det amerikanske til alle stater at følge den internationalretlige kommissions indstilling og opfordrede generalsekretæren til at følge en forskellig praksis, eftersom det drejer sig om forbehold til folkedrabskonventionen (da domstolens responsa burde respekteres; det begrænsede selv sin gyldighed alene til denne konvention) eller til andre flersidede konventioner. Fra britisk side fandt man ikke det panamerikanske system generelt anvendeligt. De sydamerikanske staters ændringsforslag fjernede dog størsteparten af det amerikanske forslag og satte det nævnte system i stedet. Senere blev dette forslag dog trukket tilbage til fordel for de arabiske staters ændringsforslag, efter at dette af hensyn hertil var undergået en mindre forandring. Dette forslag slettede ligeledes størsteparten af det amerikanske forslag og erstattede det med

en opfordring til generalsekretæren om fortsat at modtage tiltrædelser til traktater til deponering samt underrette de interesserede stater herom, men således at disse selv kunne udlede alle de retslige konsekvenser heraf.

Sverige stillede et forslag, der anbefalede optagelsen af en bestemmelse om adgangen til at tage forbehold i fremtidige flersidede konventioner og anmodede generalsekretæren om at fortsætte sin hidtidige praksis med hensyn til modtagelsen af forbehold og notificering af disse. Sverige trak imidlertid senere forslaget tilbage og støttede i stedet et nederlandsk forslag, hvortil bl. a. også Danmark var medforslagsstiller. Det indeholdt udover de nævnte to punkter en opfordring til kommissionen for international ret om at studere spørgsmålet om forbehold yderligere, idet forsamlingen ville overveje problemet påny, når den fik kommissionens beretning om traktatret forelagt. Man holdt her spørgsmålet om folkedrabskonventionen udenfor og overlod dette til et af Israel stillet særligt forslag.

Også Canada udtalte sig imod det amerikanske forslag, som det fandt ikke gav nogen endelig løsning på problemet, og støttede det britiske, subsidiært det nederlandske ændringsforslag. Canada forelagde iøvrigt et særligt memorandum, der var udarbejdet med henblik på at tjene kommissionen for international ret som arbejdsgrundlag under eventuelle fremtidige overvejelser. Det deri indeholdte forslag gik i korthed ud på, at der ved ratificering med forbehold af en konvention skulle være en frist på et år, hvori indsigelser kunne fremsættes derimod, dersom ikke mindst tre fjerdedele af de i konventionen deltagende stater havde protesteret mod forbeholdet inden årets udløb, skulle ratifikationen anses som definitiv og forbeholdet gyldigt overfor alle deltagerstater.

På grund af de divergerende anskuelser og de talrige fremsatte forslag lykkedes det mod forventning ikke at afslutte spørgsmålets behandling inden julepausen, men umiddelbart efter arbejdets genoptagelse sluttede man debatten og skred den 4.